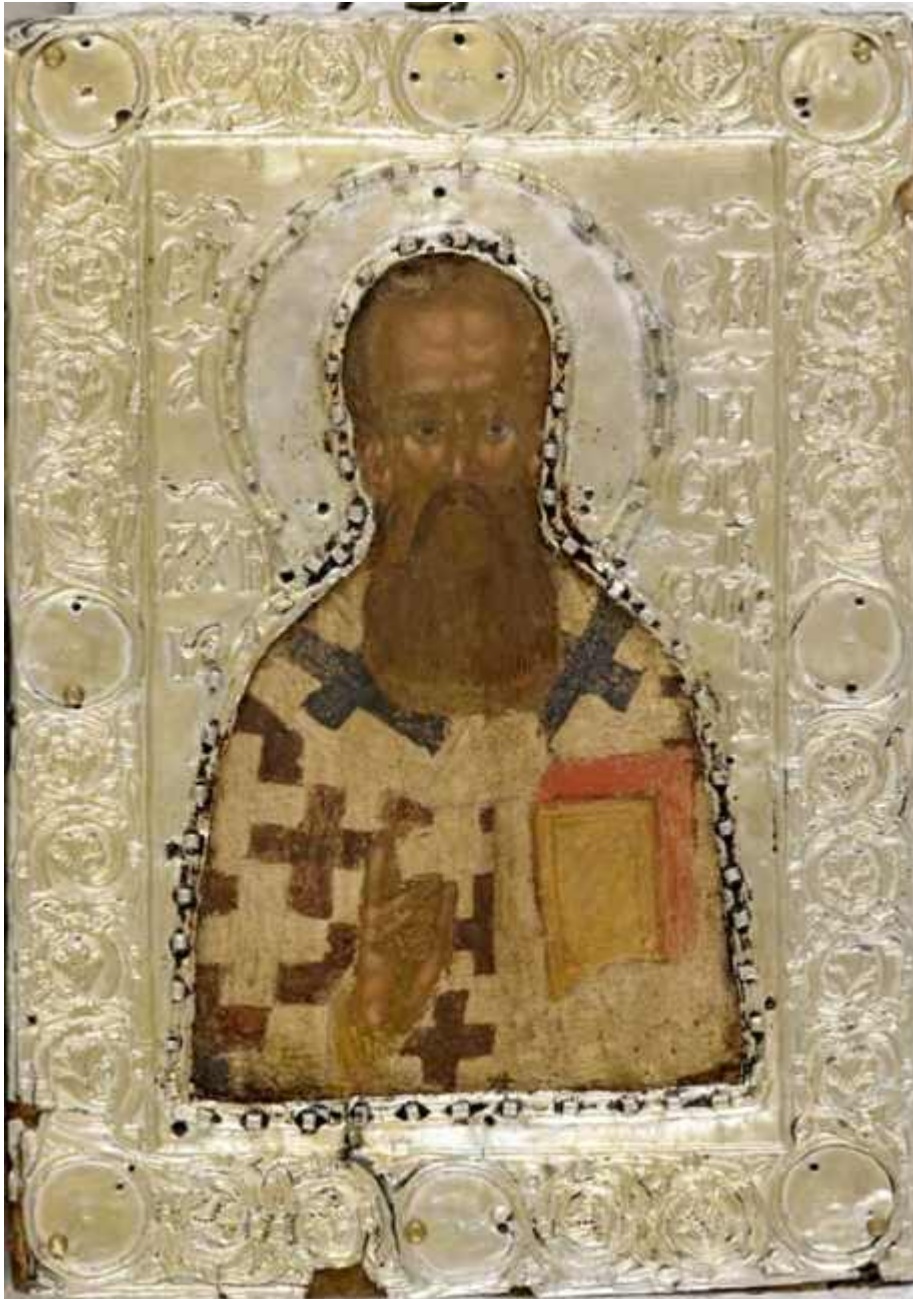

Ο Άγιος Σάββας Αρχιεπίσκοπος Σερβίας, ως μοναχός της Μονής Βατοπαιδίου

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Νικόλαος Επίσκοπος Αχρίδος ο Βελιμίροβιτς / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

(Άγ. Νικολάου Βελιμίροβιτς)

Σύμφωνα με τους μοναχικούς κανόνες ο υποψήφιος πρέπει να παραμένει δόκιμος για μερικά χρόνια προτού γίνει μοναχός. Στο Άγιον Όρος η δοκιμασία διαρκεί περισσότερο απ' ό,τι στα άλλα μοναστήρια στον κόσμο. Ο Ράστκο όμως έγινε

μοναχός χωρίς δοκιμασία χάρη στις πειστικές περιστάσεις. Στο Ρούσικον πέρασε μόνο μερικές μέρες, περισσότερο σαν επισκέπτης παρά σαν δόκιμος πριν μετονομαστεί από Ρά-στικο σε Σάββα. Σαν μοναχός βέβαια πέρασε απ' όλη τη δύσκολη προετοιμασία, επειδή θεωρούσε τον εαυτό του πολύ νέο, έσχατο μεταξύ των αδελφών του.

Ο Σάββας έμεινε στο Ρούσικον για σύντομο χρονικό διάστημα, το πολύ-πολύ μερικούς μήνες. Κατόπιν μετοίκησε στο Βατοπέδι, ένα από τα παλιότερα μεγάλα μοναστήρια του Αγίου Όρους, αφιερωμένο στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου. Κ' έγινε αυτό ως εξής: Όταν στη γιορτή του Ευαγγελισμού πανηγύριζε η ιερά μονή Βατοπεδίου, ο προεστώς κάλεσε τον ηγούμενο της μονής Ρουσίκου και τον παρακάλεσε να πάρει μαζί του και τον Σάββα. Σ' εκείνη την περίπτωση ο Σάββας έκανε θαυμάσια εντύπωση σ' όλη την αδελφότητα και ο ηγούμενος ζήτησε απ' αυτόν να μείνει μόνιμα μαζί τους. Ο νεαρός μοναχός, μην μπορώντας να πει ούτε ναι ούτε όχι, άφησε τον προϊστάμενό του ν' αποφασίσει. Όταν πια οι δύο ηγούμενοι συμφώνησαν να μείνει, έμεινε αυτός στο Βατοπέδι όχι μερικές μέρες ή μήνες, αλλά δώδεκα ολόκληρα χρόνια. Για τον Σάββα ήταν ανεκτίμητο το όφελος που έζησε ακριβώς στο Βατοπέδι και όχι σε κάποιο άλλο σλαβικό μοναστήρι. [\(περισσότερα...\)](#)